

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΜΑΪΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
103

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1390

Περί επεκτάσεως της ασφαλίσεως του ΟΓΑ και ισοποιούσεως και συμπληρώσεως της περί αυτού νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΓΑ

Άρθρον 1.

Προαιρετική ασφάλις της γεωργικής παραγωγής και του φυτικού κεφαλαίου.

1. Συνιστάται παρά τῷ Ὁργανισμῷ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων λογαριασμός προαιρετικῆς ασφαλίσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φυτικῆς κεφαλαίου, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ παροχή, εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσωπα, χρηματικῆς ἀποζημιώσεως.

α) Διὰ τὸ μὴ καλυπτόμενον ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 4169/1961 ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως ποσοστὸν ζημίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐκ χαλάζης ἢ παγετοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως εἰς ἀς περιπτώσεις χωρεῖ καταβολὴ μειωμένης ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ζημίας ταύτας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ παρόντος,

β) διὰ μὴ καλυπτομένας, ὑπὸ τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» ὑποχρεωτικῆς ασφαλίσεως κατὰ χαλάζης καὶ παγετοῦ, ζημίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ διὰ ζημίας τοῦ φυτικῆς κεφαλαίου, προκαλουμένας ἐκ τῶν αὐτῶν κινδύνων καὶ

γ) διὰ ζημίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φυτικῆς κεφαλαίου, προκαλουμένας συνεπείᾳ ἐτέρων, πλὴν χαλάζης καὶ παγετοῦ, ἐκτάκτων καιρικῶν ἀντιξοοτήτων.

2. Ἡ περὶ τῆς τὸ παρὸν ἄρθρον ασφαλιστικῆς σχέσεως συνάπτεται αἰτήσεϊ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4169/1961 προσώπων ἢ, προκειμένου περὶ ζημιῶν τοῦ φυτικῆς κεφαλαίου, τῶν κυρίων αὐτοῦ, δυνάμει

συμβάσεως προσχωρήσεως μετὰξὺ τούτων ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ ΟΓΑ ἀφ' ἐτέρου.

3. Διὰ Κανονισμοῦ δημοσιευομένου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζονται εἰδικώτερον :

α) τὰ περὶ τῶν καλυπτομένων κινδύνων καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων ἀντικειμένων, τὰ τῆς ἐκτάσεως τῆς καλυπτομένης ζημίας, ὡς καὶ τὰ τῶν περιορισμῶν τῆς ασφαλιστικῆς καλύψεως,

β) τὰ τῶν ὄρων, προϋποθέσεων καὶ περιορισμῶν, ὑφ' οὓς πραγματοποιεῖται ἡ διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζομένη ασφάλις, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως,

γ) τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων ἔναντι τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως αὐτῶν,

δ) τὰ καταβλητέα ἀσφάλιστρα, τὰ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου καταβολῆς, ὡς καὶ τὰ τῶν συνεπειῶν ἐκ τῆς μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς αὐτῶν,

ε) τὰ τῆς διαδικασίας ἀναγγελίας, ἐξακριβώσεως καὶ ἐκτιμῆσεως τῆς ζημίας καὶ ἐπιλύσεως τυχόν ἀμφισβητήσεων, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο ὀργάνων,

στ) τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς διαδικασίας ἐκκαθαρίσεως καὶ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς παροχῆς καὶ

ζ) πᾶν συναφὲς θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἄσκησιν τῆς, διὰ τοῦ παρόντος, θεσπιζομένης ασφαλίσεως.

4. Εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ θέσπισις εἰδικῶν ὄρων, ὡς καὶ ἡ διαφοροποίησις ἀναλόγως τοῦ καλυπτομένου κινδύνου, τοῦ ἀσφαλιζομένου ἀντικειμένου καὶ τῆς περιοχῆς ἐνθα τοῦτο κεῖται, τοῦ ποσοστοῦ τῆς ζημίας ἐκ τοῦ ἀσφαλιζομένου κινδύνου, πέραν τοῦ ὁποίου ἢ μέχρι τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ κάλυψις, τοῦ εἴδους τῆς συναπτομένης ασφαλίσεως, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν εἰδικῶν ὄρων, προϋποθέσεων καὶ περιορισμῶν κατ' ἀσφαλιζόμενον ἀντικείμενον καὶ καλυπτόμενον κίνδυνον, ὑφ' οὓς καταρτίζεται ἡ σύμβασις.

5. Εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας, εἰς ἀς δὲν ἐδρεύουν Ὑπηρεσίαι τοῦ ΟΓΑ, δύναται, διὰ τοῦ, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, Κανονισμοῦ, νὰ ὁρίζονται Ἐνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἢ ἕτερα Νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ὡς πράκτορες τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Κα-

νονισμού άνατεθησόμενων αὐτοῖς ἐργασιῶν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ἀσφαλίσσεως, ὡς καὶ νὰ ἀνατίθεται αὐτοῖς ἡ διεξαγωγή ἐν γένει ἐργασιῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ΟΓΑ. Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ.

6. Διὰ τοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος, Κανονισμοῦ ὀρίζεται ἡ χρονολογία ἐνάρξεως τῆς, διὰ τοῦ παρόντος ἁρθρου, θεσπιζομένης ἀσφαλίσσεως, εἴτε ἐνιαίως διὰ τὸ σύνολον τῶν καλυπτομένων κινδύνων καὶ ἀντικειμένων, εἴτε κεχωρισμένως δι' ἕκαστον τούτων. Ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνάρξεως τῆς προσθέτου προαιρετικῆς ἀσφαλίσσεως, δύναται διὰ τοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. 4169/1961, Κανονισμοῦ, νὰ ὀρίζονται μειωμένα ποσοστὰ ὑποχρεωτικῆς καλύψεως τῆς ζημίας τῆς προξενουμένης εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ἐκ χαλάζης ἢ παγετοῦ προκειμένου περὶ ἐκτεταμένων ἢ λίαν προσοδοφόρων καλλιεργειῶν, περὶ ὧν θέλει ὀρίζει ὁ Κανονισμὸς οὗτος, ὡς καὶ νὰ προβλέπεται ἀνώτατον ὅριον καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ δικαιοῦχον.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. 4169/1961 ὡς καὶ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου καὶ Νόμου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῆς διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζομένης προαιρετικῆς ἀσφαλίσσεως, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθησομένου Κανονισμοῦ.

8. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐνάρξεως τῆς προσθέτου παρὰ τῷ ΟΓΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ χαλάζης, καταργεῖται ἡ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος (ΑΤΕ) συμπληρωματικὴ ἀσφάλις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ τοῦ αὐτοῦ κινδύνου. Συμβάσεις μετὰ τῆς ΑΤΕ, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονολογίαν διατηροῦν τὴν ἰσχὺν των μέχρι τῆς λήξεώς των.

Ἄρθρον 2.

Λήψεις προληπτικῶν κλπ. μέτρων πρὸς προστασίαν καὶ διασφάλισιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Εἰς τὸν Ν. 4169/1961 προστίθεται ἄρθρον 8α ἔχον οὕτω :

1. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, λαμβανομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ, δύναται νὰ διατίθεται κατ' ἔτος ποσὸν μέχρι ποσοστοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 %) ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος προκύπτοντος πλεονάσματος εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ Κλάδου ἀσφαλίσσεως γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ ΟΓΑ, διὰ τὴν λήψιν προληπτικῶν μέτρων ἢ τὴν διενέργειαν ἐρευνῶν πρὸς προστασίαν καὶ διασφάλισιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐκ καιρικῶν ἀντιξοοτήτων, ὡς καὶ ἐκ φυτασθενειῶν ἢ ἐντομολογικῶν προσβολῶν, ἐπιδημικῆς μορφῆς.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων ὀρίζονται ἐκάστοτε τὰ εἰδικὰ πρόσωπα ἢ οἱ φορεῖς εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ λήψις τῶν μέτρων ἢ ἡ διενέργεια τῶν ἐρευνῶν, περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος, αἱ διατιθέμεναι διὰ τὰ λαμβανόμενα μέτρα ἢ τὰς ἐρεῦνας πιστώσεις, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρον 3.

Σύστασις «Ἐξισωτικοῦ Κεφαλαίου Προαιρετικῆς Ἀσφαλίσσεως».

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος

Κανονισμοῦ, συνιστᾶται παρὰ τῷ ΟΓΑ Εἰδικὸς Λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐξισωτικὸν Κεφάλαιον τῆς Προαιρετικῆς Ἀσφαλίσσεως» εἰς πίστωσιν τοῦ ὁποίου ἄγεται κατ' ἔτος ποσοστὸν 5 % τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 «περὶ καταργήσεως τῆς ἀμέσου ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4169/1961 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ὑπὲρ ΟΓΑ εἰσφορᾶς. Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου δύναται νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀναγκαζοῦντα ἐκάστοτε ποσὰ διὰ τὴν ἐξισωτικὴν παρέμβασιν τοῦ ΟΓΑ ἐπὶ τῶν κεκανοτισμένων ἀσφαλιστρῶν τοῦ ὑπὸ τῆς προνοηθείσης διατάξεως προβλεπομένου Λογαριασμοῦ προαιρετικῆς ἀσφαλίσσεως. Οἱ ὅροι καὶ οἱ κανόνες λειτουργίας ὡς καὶ ἡ κατανομή τοῦ περὶ οὗ ἀνωτέρω κεφαλαίου, ρυθμίζονται διὰ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἐπέκτασις καὶ τροποποιήσις τῶν περὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας διατάξεων.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1973 ἐπεκτείνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων χορήγησις συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας :

α) Εἰς μὲν τὰ τέκνα θανόντων ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ ἢ προσώπων ἀσκησάντων ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ἐπάγγελμα, δι' ὃ θὰ ὑπῆγόντο εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, εἰς δὲ τὰ συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των τέκνα ἡσφαλισμένων ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ἢ συνταξιούχων, τὰ ὄντα εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ἐκ γενετῆς ἢ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καταστάντα ἢ καθιστάμενα, συνεπεία παθήσεως ἢ βλάβης, διαρκῶς καὶ ἐφ' ὅρου ζωῆς ἀνίκαντα πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦδηποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς βαθμὸν τοῦλάχιστον 67 %, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας των μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεως των διαμένουν συνεχῶς, πλὴν τῶν προσωρινῶν δεδικαιολογημένων ἀπομακρύνσεων, εἰς Δήμους ἢ Κρινόττητας, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1971, μέχρι καὶ πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων.

β) Εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ ΟΓΑ, τοὺς καταστάντας καὶ καθισταμένους ἀναπήρους κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966, προσωρινῶς καὶ ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον, καὶ δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ προσωρινὴ ἀναπηρία, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἁρθρου καὶ Ν. Δ/τος.

2. Διὰ Β. Δ/των, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ, ὀρίζονται εἰδικώτερον οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς συντάξεως εἰς τὰ περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδάφιον τῆς προηγούμενης παραγράφου πρόσωπα, τὰ πρόσωπα τὰ δυνάμενα ὡς ἐκπρόσωποι τῶν ἀνηλίκων, νὰ ἀσκήσουν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα καὶ νὰ εἰσπράττουν τὴν σύνταξιν, οἱ περιορισμοὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματός των, οἱ λόγοι ἀναστολῆς καὶ λήξεως καταβολῆς τῆς συντάξεως των, τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως, λόγῳ ἀναπηρίας, ὅπερ δύναται νὰ διαμορφῶται ἀναλόγως τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν τοῦ συνταξιούχου ἢ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητός του καὶ ρυθμίζεται πᾶν συναφές θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τροποποιῶνται, συμπληροῦνται ἢ καταργοῦνται αἱ διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὰ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον θέματα.

3. Διὰ Β. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ

Κοινωνικών Υπηρεσιών μετά γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ δύνανται νὰ τροποποιῶνται, συμπληρῶνται ἢ καταργῶνται αἱ διατάξεις αἱ καθορίζουσας τοὺς δρους καὶ τὰς προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας, ἐπιτρεπομένης τῆς διακρίσεως μεταξύ τῶν ἐξ ἀτυχήματος παθόντων καὶ τῶν ἐκ λοιπῶν παθήσεων τοιούτων, τοὺς περιορισμοὺς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος, τοὺς λόγους ἀναστολῆς καὶ λήξεως τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως καὶ νὰ προβλέπεται ἢ κατ' ἐξαιρέσειν χορήγησις συντάξεως, λόγω ἀναπηρίας εἰς ἀναπήρους ἡσφαλισμένους τοῦ ΟΓΑ, ἔστω καὶ ἐὰν οὗτοι λαμβάνουν παρὰ τοῦ Δημοσίου πολεμικὴν σύνταξιν ἢ τοιαύτην ὡς ἀνάπηροι ἢ θύματα εἰρηνικῆς περιόδου, ὡς καὶ νὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν χορηγουμένων συντάξεων λόγω ἀναπηρίας, ὅπερ δύναται νὰ διαμορφῶται ἀναλόγως τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν τοῦ συνταξιούχου ἢ καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητός του.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ καθορίζοντος τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγω ἀναπηρίας Β. Δ/τος καταργεῖται τὸ δευτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966.

Ἄρθρον 5.

Ἐπέκτασις τῆς ἀσφαλίσεως εἰς ἀπασχολούμενους εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας πληθυσμοῦ μέχρι καὶ πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἠριθμήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ/τος 991/1971 «περὶ τῆς ἐκ τοῦ ΟΓΑ συνταξιοδότησεως τῶν ἐγγάμων γυναικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1973 ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ πάντα τὰ πρόσωπα τὰ μονίμως κατοικοῦντα καὶ ἀπασχολούμενα, εἰς οἰανδήποτε βιοποριστικὴν ἐργασίαν, εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας τῆς Χώρας πληθυσμοῦ, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1971, μέχρι καὶ πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων καὶ μὴ ἀσφαλιζόμενα παρὰ τῷ ΟΓΑ κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις, ἐφ' ὅσον καὶ δι' ὃν Κλάδον ἀσφαλίσεως δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως».

2. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1973 ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΟΓΑ, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ καὶ μοναχαί, οἱ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀπασχολούμενοι εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμοζομένων, ἀναλόγως, διὰ τὴν συνταξιοδότησιν των ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας, τῶν διατάξεων τῶν πρώτου, τρίτου καὶ πέμπτου ἐδαφίων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος.

3. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4169/1961 προβλεπομένης ἐκάστοτε συντάξεως, ἀσχέτως οἰκογενειακῶν βαρῶν, οἱ ἀπασχοληθέντες, ἐπὶ 10ετίαν τοῦλάχιστον, ἀπὸ 1.1.1955 μέχρι 31.12.1972, ὡς ἀλιεργάται εἰς τὴν λιμνοθάλασσαν Μεσολογγίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν 31.12.1972:

α) Εἶχον συμπληρώσει τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

β) Διέκοψαν τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, μὴ τραπεντες εἰς ἕτερον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ

γ) Δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ οἰασδήποτε ἐτέρας πηγῆς, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ὑπὸ στοιχεῖον δ' ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τῆς παρ. 2

τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 4169/1961 ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

Ἄρθρον 6.

1. Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος, ἡσφαλισμένα εἰς ἕτερον φορέα κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ μὴ δικαιούμενα συντάξεως ἐκ τοῦ φορέως τούτου, δύνανται νὰ δικαιωθοῦν ἐκ τοῦ ΟΓΑ συντάξεως λόγω γήρατος, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τοῦ τετάρτου καὶ πέμπτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἐτροποποιήθησαν, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων, θεωρουμένου πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀπαιτουμένης 25ετίας καὶ 10ετίας, τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεώς των εἰς τὸν ἕτερον φορέα, δι' ἀπασχόλησιν των εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας τῆς Χώρας πληθυσμοῦ, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1971, μέχρι καὶ πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων, ὡς χρόνου ἀσφαλίσεώς των παρὰ τῷ ΟΓΑ. Μερικὴ ἐντὸς ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀσφάλισις εἰς ἕτερον φορέα, λογίζεται, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς ἀσφάλισις πλήρους ἔτους.

Ἀπὸ τῆς συνταξιοδότησεως τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἐκ τοῦ ΟΓΑ ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνος ἀσφαλίσεώς των εἰς τὸν παρ' ᾧ ἐτύγχανον ἡσφαλισμένα φορέα δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν συνταξιοδότησιν των ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐξ οἰουδήποτε ἐτέρου φορέως.

2. Ἡ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως» προβλεπομένη 10ετία μειοῦται εἰς 5ετίαν.

Ἄρθρον 7.

Ἐπέκτασις παροχῶν Κλάδου ἀσθενείας.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 7.

Περὶ θάψις ἀσθενείας.

1. Ὑπὸ τοῦ Κλάδου ἀσθενείας παρέχονται εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ ΟΓΑ ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν (σύζυγον, ἀνήλικα τέκνα, ἀνηλικίους ὀρφανούς γονέων συγγενεῖς, συντηρουμένους παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου) αἱ ἀκόλουθοι παροχαὶ τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος:

α) Ἱατρικαὶ καὶ ὁδοντιατρικαὶ φροντίδες-εἰς τὸ ἱατρεῖον ἢ, κατὰ περίπτωσιν, εἰς τὸ οἶκον τοῦ ἡσφαλισμένου.

β) παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πάσης φύσεως.

γ) μαιευτικοὶ φροντίδες ἐν ἱατρείῳ καὶ ἐν οἴκῳ.

δ) φάρμακα εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσης ἐπεμβάσεως τοῦ ἱατροῦ (ὡς εἰς περιπτώσεις παροχῆς πρώτων βοηθειῶν, δηλητηριάσεις, καρδιακὰς κρίσεις κ.λ.π.).

2. Εἰς τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος πρόσωπα παρέχεται, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη καὶ εἰς ἣν ἔκτασιν ἐπιβάλλει τοῦτο ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς, Νοσοκομειακὴ Περὶθαλψις, μέσω τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἰς τὴν γ' θέσιν τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953 καὶ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τούτων εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τῶν λοιπῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ Ἰδιωτικῶν κλινικῶν, μεθ' ὧν ὁ ΟΓΑ δύναται νὰ συμβάλληται ἐφεξῆς ἀπ' εὐθείας.

Ὁ ἀσθενὴς δύναται νὰ νοσηλευθῇ, κατόπιν αἰτήσεώς του, εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει καταβάλλει οὗτος καὶ ἐπὶ πλέον δαπάνην, ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ ΟΓΑ ἐναντι τοῦ θεραπευτηρίου.

3. Ἡ παρεχομένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου Νοσοκομειακὴ περίθαλψις εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ ΟΓΑ, ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, περιλαμβάνει τὴν δέουσαν ἀγωγὴν καὶ θεραπείαν πρὸς ἀποκατάστασιν σωματικῶν ἢ ψυχικῶν ἀναπηριῶν ἢ νοσηρῶν ἐν γένει καταστάσεων, τὴν ἐν περιπτώσει τοκετοῦ δέουσαν ἐν μαιευτηρίῳ ἢ θεραπευτηρίῳ περίθαλψιν, τὰς ἀναγκαῖας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἰκανότητος ἢ πρὸς ἀνακούφισιν νοσηρᾶς καταστάσεως τοῦ νοσηλευομένου εἰδικὰς θεραπείας, παρακλινικὰς ἐξετάσεις πάσης φύσεως, φάρμακα, συνήθη βοήθητικά καὶ εἰδικὰ θεραπευτικὰ μέσα, ὡς καὶ προθέσεις.

Αἱ παροχαὶ αὗται δύναται, κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν τὰ διατιθέμενα εἰς ἐκάστην περιοχὴν ὑγειονομικὰ μέσα, νὰ χορηγῶνται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀσθενῶν μὴ παραμενοντῶν εἰς θεραπευτήριον, ἐφ' ὅσον εἴτε κρίνονται ἀπαραίτητοι πρὸς ἔρευναν τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς θεραπευτήρια, εἴτε δὲν δύναται νὰ παρασχεθῶν ἐντὸς θεραπευτηρίου ἐλλείψει ἀναλόγου κλίνης, εἴτε κρίνεται δυνατὴ καὶ συμφερωτέρα διὰ τὸν ΟΓΑ ἡ χορήγησις τούτων, τοῦ ἀσθενοῦς παραμένοντος ἐκτὸς θεραπευτηρίου, βαρύνουσι δὲ τὰς δαπάνας νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὀρίζονται εἰδικώτερον αἱ καθ' ἑκάστον χορηγῆται ὡς ἄνω παροχαὶ καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῶν, αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια. Ἡ καταβλητέα διὰ τὰς, περὶ ὧν ἀνωτέρω, παροχὰς δαπάνη καθορίζεται, προκειμένου μὲν περὶ Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως θεραπευτηρίων καὶ κλινικῶν, διὰ τῆς οἰκείας συμβάσεως ἢ διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ.

4. Ἐπὶ ἰδιαζόντως σοβαρᾶς παθήσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διάγνωσις ἢ ἡ θεραπεία τῆς ἀσθενείας δὲν εἶναι δυνατὴ ἐν Ἑλλάδι, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ΟΓΑ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν κατὰ τὸν Κανονισμόν Ὑγειονομικῶν ὀργάνων, ἡ παροχὴ περιθάλψεως εἰς θεραπευτήριον τῆς ἀλλοδαπῆς τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡσφαλισμένου ἐπὶ καταβολῇ νοσηλείων καὶ λοιπῶν δαπανῶν περιθάλψεως ὡς καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς τούτου καὶ τοῦ τυχόν ἀναγκαίου συνοδοῦ.

Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῇ αἱ προϋποθέσεις, ἡ ἔκτασις, ἡ καταβλητέα δαπάνη καὶ ἡ διαδικασία παροχῆς τῆς νοσηλείας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

5. Ὡς μέλη οἰκογενείας, δικαιούμενα τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας, θεωροῦνται καὶ τὰ ἐνῆλικα τέκνα τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ, τὰ συντηρούμενα ὑπ' αὐτῶν καὶ μὴ δικαιούμενα τῶν παροχῶν τούτων παρ' οἰουδήποτε ἐτέρου φορέως κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον ταῦτα :

α) εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν συνεπείᾳ παθήσεως ἢ βλάβης σωματικῆς ἢ πνευματικῆς καὶ συνοικοῦν μετὰ τοῦ γονέως τῶν ἢ

β) σπουδάζουν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν.

Διὰ Κανονισμοῦ ὀρίζονται τὰ τῆς διαπιστώσεως τῆς ὑπάρξεως τῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

6. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου ἀσθενείας διατηρεῖται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃ ὁ ἡσφαλισμένος ἔπαυσε πληρῶν τὰς προϋποθέσεις ἀσφαλίσεώς του εἰς τὸν ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν δικαιούται παροχῶν ἐξ ἐτέρας πηγῆς.

Αἱ παροχαὶ ἀσθενείας χορηγοῦνται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια ἔστω καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξύ ἔπαυσαν ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ προστάτης αὐτοῦ ἡσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις λήψεως τῶν παροχῶν ἀσθενείας τοῦ ΟΓΑ. Περίθαλψις ὅμως διὰ νέαν περίπτωσιν ἀσθενείας παρέχεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ προστάτης αὐτοῦ πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

7. Συνταξιούχοι τοῦ ΟΓΑ ὡς καὶ μέλη οἰκογενείας ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ, δικαιούμενα τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου ἀσθενείας ἐξ οἰουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ φορέως ἢ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ὡς ἀμέσως ἡσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι τῶν Ὁργανισμῶν τούτων, εἴτε ὡς μέλη οἰκογενείας αὐτῶν, δὲν δικαιοῦνται ἐκ τοῦ ΟΓΑ ἐκείνων τῶν παροχῶν, κατ' εἶδος ἢ κατ' ἔκτασιν, ὧν δικαιοῦνται ἐκ τοῦ ἐτέρου φορέως. Ἐὰν οἱ παρ' οἷς, τυγχάνουν παραλήλως ἡσφαλισμένα τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα, φορεῖς χορηγῶν παροχὰς ἡὑξημένας, κατ' εἶδος ἢ κατ' ἔκτασιν, τῶν ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένων, κατ' εἰδικὰς δὲ διατάξεις ἢ ἐτέρας διατάξεις ἀποκλείεται ἡ ἐκ τῶν φορέων τούτων λήψις ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω προσώπων τῶν παροχῶν ὧν δικαιοῦνται ταῦτα ἐκ τοῦ ΟΓΑ, οἱ χορηγοῦντες τὰς ἡὑξημένας παροχὰς φορεῖς ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν χορήγησιν τῶν συμπληρωματικῶν, κατ' εἶδος ἢ κατ' ἔκτασιν, παροχῶν τῶν μὴ χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ.

8. Τῶν παροχῶν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας, δικαιοῦνται ὡσαύτως οἱ συνταξιούχοι Ἀρχιφύλακες Ἀγροφυλακῆς καὶ Ἀγροφύλακες ὡς καὶ τὰ, κατὰ τὰ παρὸν ἄρθρον μέλη οἰκογενείας τῶν, μόνον δὲ ἐξωνοσοκομειακῆς τὰ κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις μέλη οἰκογενείας ἀρχιφυλάκων ἀγροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλάκων.

9. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ μέλους οἰκογενείας τούτων, νοσηλευομένων δαπάναις τοῦ ΟΓΑ εἰς θεραπευτήρια καὶ ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ἐμφανίζεται, ὅπως ἐπιμεληθῇ τῆς κηδείας, ὁ ΟΓΑ καταβάλλει εἰς τὸ ἐπιμεληθῆναι ταύτης θεραπευτήριον, μετὰ τῶν δαπανῶν νοσηλείας, ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν ποσόν, ἐναντι ἐξόδων κηδείας. Τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ τούτου βοηθήματος καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ.

10. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «παροχαὶ ἀσθενείας» τοῦ παρόντος ἀρθροῦ περιλαμβάνεται καὶ ἡ παροχὴ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 ἕως καὶ 7 καὶ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἀρθροῦ μόνου τοῦ Β. Δ/τος 984/1966 «περὶ παροχῆς Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων» ὡς τροποποιοῦνται διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ παρόντος διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ, ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ο.Γ.Α.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν τέλει τοῦ ὑπὸ στοιχείον α' ἐδαφίου τῆς παραγράφου

φου 1 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961 προστίθεται ή ακόλουθος διάταξις :

«Επί μη προσωρινής δεδικαιολογημένης απομακρύνσεως, κατά την ως άνω πρό της συμπληρώσεως του όριου ηλικίας δεκαετίαν, αυτή λογίζεται συμπληρωθείσα διά της εκ νέου, μετά την συμπλήρωσιν του ως άνω όριου ηλικίας, υπαγωγής εις την ασφάλισιν επί συνεχῆ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν τῆς απομακρύνσεως».

2. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον δ' ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«δ. Νὰ μὴ λαμβάνη σύνταξιν, ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἡμεδαποῦ φορέως κοινωνικῆς ἀσφάλσεως ἢ παρ' ἄλλοδαποῦ Δημοσίου ἢ ἄλλοδαποῦ φορέως Κοινωνικῆς ἀσφάλσεως. Ὁ λαμβάνων ἐξ ἐτέρας πηγῆς σύνταξιν μικροτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένης, λαμβάνει ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου Ὁργανισμοῦ τὴν διαφορὰν τοῦ ποσοῦ. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ παρόντος ἐδαφίου οἱ λαμβάνοντες παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Ταμείου πολεμικὴν σύνταξιν ἢ τοιαύτην εἰρηνικῆς περιόδου, καταβαλλομένην εἰς θύματα ἢ ἀναπήρους, παθόντας ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔνεκεν ταύτης.

Σύνταξις καταβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, κατὰ παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, συνεπεῖα δόλου τοῦ συνταξιούχου διὰ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ οὗτος ἔλαβε τοιαύτην καὶ ἐξ ἐτέρας πηγῆς, ἔστω καὶ ἀναδρομικῶς ἀπονεμηθεῖσαν, ἐπιστρέφεται ἀτόκως εἰς τὸν ΟΓΑ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ ὁ ἡμεδαπὸς ἕτερος φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφάλσεως ὑποχρεοῦνται, ὅπως, αἰτήσῃ τοῦ ΟΓΑ, παρακρατῇ καὶ ἀποδίδῃ εἰς τὸν ΟΓΑ τὸ 1/5 τῆς καταβαλλομένης ὑπ' αὐτοῦ μηνιαίας συντάξεως πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ συνταξιούχου».

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4435/1964 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων προκυψάντων μεταξὺ ΟΓΑ καὶ ΤΕΒΕ» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Ἡ ηλικία τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνεήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ηλικία ἀποδεικνύεται τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων καί, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια.

Ἐπὶ δύο ἢ πλείονων ἐγγραφῶν εἰς διάφορα, ἐν ἰσχύι, Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐγγραφή εἰς τὰ Δημοτολόγια τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, οὗτινος τυγχάνει δημότης ὁ ἡσφαλισμένος ἐπὶ δὲ ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ Δημοτολόγια ἢ τοιαύτη εἰς τὴν μερίδα τοῦ συζύγου, ἄλλως ἢ ἐγγραφή, ἐξ ἧς προκύπτει ἡ μεγαλύτερα ηλικία.

Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων ἢ τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια, γενομένης καθ' οἷονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἀναγραφόμενον ἔτος γεννήσεως.

Ἐπὶ ἀμφισβήτησεως ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων τῆς ὁρθότητος τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως αὐτῶν ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἰς τὰ Δημοτολόγια, ἐρειδομένης

ἀποκλειστικῶς ἐπὶ ἐγγραφῶν στοιχείων συντεταγμένων πρὸ τῆς υπαγωγῆς εἰς τὴν ασφάλισιν, τοῦτο καθορίζεται, τῇ αἰτήσῃ τῶν ἡσφαλισμένων, δι' ἀποφάσεων τῶν ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ προβλεπομένων ἐκάστοτε ὀργάνων καθορισμοῦ ηλικίας τῶν ἡσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ καὶ κατὰ τὴν σχετικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διαδικασίαν τοῦ ΙΚΑ, βάσει τῶν ἐξ ὧν προκύπτει ἡ ἀμφισβήτησις ἐγγραφῶν. Ἐν ἐλλείψει ἐγγραφῶν στοιχείων, ὡς ἀνωτέρω, δὲν γίνεται δεκτὴ αἰτησις πρὸς καθορισμὸν ἔτους γεννήσεως. Δι' ἀποφάσεων τῶν αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω, ὀργάνων δύναται νὰ καθορίζηται τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΟΓΑ, ὡςάκις προκύπτουν ἐξ ἐγγραφῶν στοιχείων βάσιμοι ἀμφιβολίαι διὰ τὴν ὁρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων εἰς τὰ Δημοτολόγια.

Ἡ ηλικία τῶν ἄλλοδαπῶν ἢ τῶν ἀκαθορίστου ὑπηκοότητος ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς στοιχείου ἀποδεικνύοντος ταύτην κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, θεωρουμένου, προκειμένου περὶ τῶν γεννηθέντων εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς. Ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα στοιχεῖα, ἡ ηλικία καθορίζεται, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, δι' ἀποφάσεων τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὀργάνων τοῦ ΙΚΑ.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων καθορισμοῦ ηλικίας λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ χορηγουμένας παροχάς.

Ἐὰν ἡ ἡμέρα γεννήσεως τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συνταγείσης κατὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζόμενα, ὡς ἡμέρα γεννήσεως τούτων λογίζεται πάντοτε ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεώς των».

2. Ἡ ηλικία τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ὡς προϋπὸθεσις χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ οἰασδήποτε παροχῆς, προβλεπομένης ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἀποδεικνύεται κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 ὡς αὕτη ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

3. Ἀποφάσεις συνταξιοδοτήσεως ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, βάσει ἀρχῆθεν γενομένων ἐγγραφῶν εἰς Μητρώα ἀρρένων, καίτοι δι' ἀποφάσεων τῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων μετεβλήθησαν αἱ ἐγγραφαὶ αὗται, δὲν ἀναθεωροῦνται.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Νόμου 4169/1961 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια :

«Διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ τῆς συντάξεως εἰς τὸν σύζυγον τῆς συνταξιοδοτουμένης κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον».

«Ἐποβαλλομένης αἰτήσεως ὑπὸ συνταξιούχου περὶ χορηγήσεως μεγαλύτερου ποσοῦ συντάξεως, ἀπονεμηθείσης δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως, τὸ ἠῤῥῆμένον ποσὸν καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ὑποβάλλεται ἡ αἴτησις, διαφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 5 τοῦ παρόντος».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 29/1967, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«2. Ὁ ἡσφαλισμένος, πληρῶν τὰς προϋποθέσεις τοῦ

άρθρου 4 του παρόντος, δικαιούται μηνιαίας βασικής συντάξεως εκ δραχμών τετρακοσίων (400), εφ' όσον έχει σύζυγον ηλικίας μικρότερης των εξήκοντα πέντε ετών (65). Της αυτής συντάξεως δικαιούται και η ήσφαλισμένη έγγαμος γυνή, συντρεχουσών και των προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 4 και της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του παρόντος, εάν ο σύζυγος αυτής τυγχάνη ήσφαλισμένος εις τον ΟΓΑ και δεν έχη συμπληρώσει το 65ον έτος της ηλικίας του.

Αι διατάξεις της παραγράφου 1, του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του παρόντος περί συνυπολογισμού του χρόνου ασφάλισεως του συζύγου εφαρμόζονται αναλόγως και επί της ανωτέρω περιπτώσεως. Η κατά τα ανωτέρω άπονεμηθείσα σύνταξις εις έγγαμον γυναίκα διακόπτεται την 1ην Ιουλίου του έτους καθ' η ο σύζυγος αυτής συμπληροῖ το 65ον έτος της ηλικίας του, εν πάση δε περιπτώσει, εφ' ης ο σύζυγος, διαφυλασσομένης της ισχύος των εν εδαφίῳ ὑπὸ στοιχείον δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος εξαιρέσεων, τύχη οίασδήποτε συντάξεως εξ' ετέρου ασφαλιστικού φορέως».

3. Εις την παράγραφον 3 του άρθρου 5 του Ν. 4169/1961 προστίθεται δεύτερον εδάφιον έχον αὐτῷ :

«Μη έχων οίκογενειακὸν βάρος λογίζεται και ὁ έχων σύζυγον λαμβάνουσαν οίανδήποτε σύνταξιν εκ του ΟΓΑ ἢ εξ' ετέρου ασφαλιστικοῦ φορέως, διαφυλασσομένης της ισχύος των εν εδαφίῳ ὑπὸ στοιχείον δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος εξαιρέσεων, ως και ἡ έγγαμος ἢ συνταξιοδοτούμενη κατὰ την διάταξιν της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του παρόντος, ως μεταγενεστέρως αντικατεστάθη».

4. Εις την παράγραφον 4 του άρθρου 5 του Ν. 4169/1961 προστίθεται δεύτερον εδάφιον έχον οὕτω :

«Η σύναψις γάμου γυναικὸς συνταξιούχου του ΟΓΑ μετ' ήσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου του ΟΓΑ δέν συνεπάγεται την ὑπαγωγήν των εις ετέραν συνταξιοδοτικὴν κατηγορίαν».

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 6 του Ν. 4169/1961 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ἀπονήσκοντος του ἀνδρὸς συνταξιούχου, συντάξεως δικαιούται ἡ χήρα αὐτοῦ, κατὰ τὰς διακρίσεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5 του παρόντος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Α.Ν. 29/1967, εφ' όσον έχει συμπληρώσει τὸ ἐξήκοστον πέμπτον (65) έτος της ηλικίας της και ὁ γάμος έχει συναφθῇ πρὸ της ἡμερομηνίας, εφ' ης ἤρξατο ἡ καταβολή της συντάξεως του θανόντος συζύγου. Η μη έχουσα συμπληρώσει τὸ 65ον έτος της ηλικίας της χήρα συνταξιούχου δικαιούται συντάξεως, ὑπὸ την αὐτὴν προϋπόθεσιν ὡς πρὸς τὸν χρόνον τελείσεως του γάμου, ἀπὸ της συμπληρώσεως του ὁρίου τούτου της ηλικίας της, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του παρόντος Νόμου. Αἱ διατάξεις του εδαφίου ὑπὸ στοιχείον δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται και εις τὰς περιπτώσεις της παρούσης παραγράφου».

Ἄρθρον 11.

1. Εις τὸ τρίτον εδάφιον της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του Ν. 4169/1961 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις :

«Διὰ τοὺς ἀπὸ του έτους 1974 και εφ' εξῆς συμπληροῦντας τὸ ὅριον τουτο ηλικίας, ὁ χρόνος της κατὰ τ' ανωτέρω εἰκοσιπενταετίας και δεκαετίας δέον νὰ έχη συμπληρωθῇ πρὸ της χρονολογίας συμπληρώσεως του 65ου έτους της ηλικίας ἢ πρὸ της χρονολογίας της, μετὰ την συμπλήρωσιν του ὁρίου τούτου της ηλικίας, ὑποβολῆς της πρὸς συνταξιοδότησιν αἰτήσεως».

2. Τὸ τέταρτον και τὸ πέμπτον εδάφιον της παραγράφου 4 του άρθρου 22 του Ν. 4169/1961 αντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«Πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 του άρθρου 2 του παρόντος, συμπληρώσαντα ἢ συμπληροῦντα ἐντὸς του έτους 1973 τὸ 65ον έτος της ηλικίας των, κατοικήσαντα ἢ κατοικοῦντα μονίμως και ἀπασχοληθέντα εις οίανδήποτε βιοποριστικὴν ἐργασίαν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν, ἐξ ης συνεχῶς την τελευταίαν δεκαετίαν πρὸ της ὑποβολῆς της πρὸς συνταξιοδότησιν αἰτήσεως, εις Δήμους ἢ Κοινότητας της Χώρας, πληθυσμοῦ, κατὰ την ἀπογραφὴν του έτους 1971, μέχρι και πέντε χιλιάδων (5.000) κατοίκων, δικαιούνται ἀπὸ 1ης Ιουλίου 1973 της ὑπὸ του άρθρου 1 του Α.Ν. 29/1967 ὀριζομένης συντάξεως. Διὰ τὰ ἀπὸ του έτους 1974 και ἐφεξῆς συμπληροῦντα τὸ ανωτέρω ὅριον ηλικίας πρόσωπα, ὁ χρόνος της εἰκοσιπενταετίας και δεκαετίας δέον νὰ έχη συμπληρωθῇ πρὸ της χρονολογίας συμπληρώσεως του 65ου έτους της ηλικίας ἢ πρὸ της χρονολογίας της, μετὰ την συμπλήρωσιν του ὁρίου τούτου της ηλικίας, ὑποβολῆς της πρὸς συνταξιοδότησιν αἰτήσεως».

Τὰ ἄρθρα 4 και 6 του παρόντος ισχύουν αναλόγως και εις τὰς περιπτώσεις των προηγουμένων εδαφίων».

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ εδάφιον γ' της παραγράφου 4 του άρθρου μόνου του ὑπ' ἀριθ. 984/1966 Β. Δ/τος αντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«γ. Την ἐκκαθάρισιν, την ἐκδοσιν των οἰκείων ἐνταλμάτων και την πληρωμὴν των πάσης φύσεως δαπανῶν νοσηλείας».

2. Δι' ἀποφάσεων του Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, λαμβανομένων μετὰ πρότασιν του Δ.Σ. του ΟΓΑ, δύναται νὰ προβλέπεται καταβολὴ παρὰ του Ὁργανισμοῦ τούτου ἰδιαίτερας ἱατρικῆς ἀμοιβῆς διὰ την εις Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα του Ν. Δ/τος 2592/1953 νοσηλείαν ἀσθενῶν ήσφαλισμένων του. Διὰ της αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ και τὰ ποσοστὰ κατανομῆς της ἀμοιβῆς ταύτης εις τὸ ἐπιστημονικὸν ἱατρικὸν προσωπικὸν ἐκάστου θεραπευτηρίου (Διευθυντὰς, Ἐπιμελητὰς και Εἰδικευμένους βοηθοὺς Κλινικῶν και Ἐργαστηρίων) ἀποδομένης μερίμνη και εὐθύνη του Θεραπευτηρίου εις τοὺς δικαιούχους. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων δύναται νὰ προβλέπεται ἡ καταβολὴ ὑπὸ του ΟΓΑ εις τοὺς περὶ ὧν ἡ παράγραφος 7 του άρθρου μόνου του ὑπ' ἀριθ. 984/1966 Β. Δ/τος ἱατροὺς και βοηθοὺς τούτων διοικητικὸς ὑπαλλήλους ἰδιαίτερας ἀποζημιώσεως.

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου μόνου του ὑπ' ἀριθ. 984/66 Β. Δ/τος καταργεῖται.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ ὑπὸ στοιχείον Γ' εδάφιον του άρθρου 1 του Ν. 4169/1961 αντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Γ. Η παροχὴ ἀποζημιώσεως εις τοὺς, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 8 παραγράφος 1 του παρόντος, ἰδιοκτῆτας ἢ ἐκμεταλλεὺς γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου, διὰ ζημίας προξενουμένας εις την γεωργικὴν παραγωγὴν των εκ των εν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ζημιογόνων αἰτιῶν».

2. Ἐν τέλει της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του Ν. 4169/1961 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον εδάφιον :

«Εἰς ἀπάσας τὰς περὶ ὧν τὸ προηγούμενον εδάφιον ρυθμίσεις ἐπιτρέπεται διαφοροποιήσεις αναλόγως του προκαλοῦντος την ζημίαν κινδύνου, του ζημιωθέντος προϊόντος, του βλαστικοῦ σταδίου της καλλιέργειας, ὡς και ὁ καθορισμὸς τοπικῶν περιοχῶν και χρονικῶν ὁρίων ἐντὸς των ὁποίων καλύπτεται ἡ ζημία».

3. 'Εν τέλει τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται ἕκτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«6. Οἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενοι Κανονισμοὶ ὡς καὶ οἱ Κανονισμοὶ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ φυτικῆς παραγωγικοῦ κεφαλαίου ἐγκρίνονται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως».

4. Ἀξίωσις ἐναντι τοῦ ΟΓΑ πρὸς καταβολὴν χρηματικῆς ἀποζημιώσεως λόγω προξενηθείσης ζημίας εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ τὸ φυτικὸν κεφάλαιον παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐκείνου, καθ' ὃ ἐπῆλθε τὸ ζημιολόγον γεγόνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΓΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένης κατὰ τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐγκρίνεται ὁ ἐτήσιος Προϋπολογισμὸς τοῦ ΟΓΑ, κατανέμονται τὰ ἐτήσια ἔσοδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἐξαιρέσει τῶν προερχομένων ἐξ εἰσφορῶν τῶν προαιρετικῶς ἡσφαλισμένων ἢ ἐκ λοιπῶν εἰδικῶν πόρων προοριζομένων διὰ προαιρετικὴν ἀσφάλισιν, εἰς τοὺς καθ' ἑκάστον Κλάδου τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, ἀναλόγως τοῦ ὅψους τῶν προϋπολογιζομένων παροχῶν τοῦ Κλάδου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀναλογίας τῶν ἐξόδων λειτουργίας.

Τὰ κονδύλια τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατανεμομένων ἐσόδων ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ΟΓΑ κεχωρισμένως κατὰ πηγὴν προελεύσεως. Τὰ ἀποδιδόμενα δυνάμει τοῦ Α.Ν. 324/1968 εἰς τὸν ΟΓΑ κονδύλια δέον νὰ καλύπτωσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ διὰ τὰς ἐπενεχθείσας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 29/1967 αὐξήσεις τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν συντάξεων ἀναπηρίας, ὡς καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 29/1967 ἐξόδων κηδείας».

«3. Σύστημα λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν τοῦ ΟΓΑ εἶναι τὸ διανεμητικόν.

Τὰ τυχόν πλεονάσματα ἐκάστου Κλάδου ἢ Λογαριασμοῦ μεταφέρονται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἀποθεματικά. Μεταφορὰι κονδυλίων ἐξ ἐνὸς λογαριασμοῦ εἰς ἕτερον ἐνεργοῦνται δι' εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται εὐχέρεια διὰ τὴν διὰ μεταφορᾶς κάλυψιν ἐλλειμματικοῦ λογαριασμοῦ Κλάδου τινός, περικλύπτονται συμμέτρως αἱ παροχαὶ τοῦ οἰκείου Κλάδου κατὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος, πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος.

Αἱ δαπάναι λειτουργίας καὶ αἱ παροχαὶ τῶν Λογαριασμῶν προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καλύπτονται ἐκ τῶν ἐξ εἰδικῶν ἀσφαλιστρῶν ἢ λοιπῶν εἰδικῶν πόρων ἐσόδων, ἅτινα ἄγονται εἰς πίστωσιν ἰδιαιτέρου, δι' ἑκάστον τῶν Λογαριασμῶν τούτων, λογαριασμοῦ. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ πρὸς κάλυψιν ἀπροβλέπτως ἡυξημένων παροχῶν ἔτους τινός, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας ἐκάστου λογαριασμοῦ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐνίσχυσις τῶν πιστώσεων τῶν Λογαριασμῶν τούτων ἐκ λοιπῶν πόρων τοῦ Ὄργανισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς ρυθμίζονται καὶ τὰ τῆς ἐπαναποδόσεως τῆς πιστωτικῆς ἐνίσχυσεως κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος ὑπ' ἀριθ. 3α παράγραφος.

«3α. Οἱ παρὰ τῷ ΟΓΑ συνιστώμενοι Λογαριασμοὶ Προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως εἶναι εἰδικοί λογαριασμοὶ ἀποτελοῦντες ἀνεξάρτητα παραρτήματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ΟΓΑ, ἡ διαχείρισις τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, κατὰ τὴν διέπουσαν τὸν Ὄργανισμὸν τοῦτον νομοθεσίαν, αἱ δὲ ἐπενδύσεις τῶν Κεφαλαίων τῶν ἀποφασίζονται, κατ' ἐξαίρεσιν πάσης ἰσχυούσης ἀντιθέτου γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως, ἐλευθέρως παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ, μετὰ γνώμην ἐπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς συγκροτούμενης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐξ ἐνὸς ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐξ ἐνὸς Δ/ντοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκ δύο ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ΟΓΑ καὶ ἐξ ἐνὸς εἰδικοῦ Ἐπιστήμονος».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ 8 παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω :

«7. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ ΟΓΑ νομοθεσίας ὡς καὶ τῆς περὶ προστασίας πολυμελῶν οἰκογενειῶν διὰ τῆς παροχῆς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων προκύπτοντα τελικὰ ποσὰ καταβλητέων συντάξεων, ἀποζημιώσεων καὶ λοιπῶν παροχῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν πάσης φύσεως κρατήσεων, στρογγυλοποιοῦνται εἰς ἀκεραίας δραχμὰς, τῶν λεπτῶν, μέχρι μὲν πεντήκοντα παραλειπομένων, πενήκοντα δὲ καὶ ἄνω λογιζομένων ὡς ἀκεραίων δραχμῶν».

«8. Δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ προβλέπεται ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων, τῶν ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως παροχῶν τοῦ ΟΓΑ μέσω τοῦ ΕΛΤΑ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἢ δι' εἰδικοῦ τύπου ἀποδείξεων, καθορισθέντων ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου καὶ τοῦ ΟΓΑ».

4. Ἐπιφυλαττομένης τῆς διατάξεως τοῦ ὑπὸ στοιχείον δ' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος, ἀχρεωστήτως καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ ποσὰ δι' οἰανδήποτε ἀσφαλιστικὴν παροχὴν, ἐπιστρέφονται ὑπὸ τοῦ λαβόντος, ὡς αἰτίας συντρέχει νόμιμος περίπτωσις, ἀτόκως, τυχόν δὲ ἀπαιτήσεις τοῦ ΟΓΑ ἐκ τόκων ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης θεωροῦνται παραγεγραμμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΤΟΥ ΟΓΑ - ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΟΦΕΙΛΩΝ ΕΞ ΑΜΕΣΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΚΑΠ.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχ. ἡ' ἔχον οὕτω :

«η. Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἀχρεωστήτως καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ παροχῶν».

2. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 4169/1961 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις :

«Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ὁ συμψηφισμὸς ἀπαιτήσεων τοῦ ΟΓΑ ἐκ συντάξεων ἐναντι ἐνὸς τῶν συζύγων πρὸς παροχὰς χορηγουμένας εἰς τὸν ἕτερον τούτων, ἐξαίρεσει τῆς περιπτώσεως συνταξιοδοτήσεως κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς μεταγενεστέρως ἀντικατεστάθη, τῆς ἐν διαστάσει τελούσης ἐγγάμου γυναικός».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 4169/1961, ὡς μεταγενεστέρως συνεπληρώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν, πάσης φύσεως, παροχῶν τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΓΑ, πλὴν τῶν

άφορων εἰς τὰς ἐκ φόρου εἰσοδήματος καὶ τελῶν χαρτοσήμου ἀπαλλαγᾶς.

4. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἀπαιτήσεις τοῦ ΟΓΑ ἐξ ἀμέσου ἀσφαλιστικῆς εἰσφοράς τῶν ἐτῶν 1962 καὶ 1963, θεωροῦνται παραγεγραμμέναι, παραγραφομένης ἅμα καὶ πάσης ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας ἀπαιτήσεως ἐπιστροφῆς καταβληθεισῶν τοιούτων εἰσφορῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' ἐδαφίων τῆς παραγράφου 2 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 18 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ ΟΓΑ.

Διὰ Β. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύναται, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς ἀσφαλίσεως, νὰ ἀνατίθεται ἢ ἐν γένει διαχειρίσις ὑγειονομικῶν μονάδων πάσης φύσεως καὶ ἐγκαταστάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς τὸν ΟΓΑ, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Διὰ Βασ. Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ, δύναται νὰ χορηγῶνται ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου ὑποτροφίαι εἰς τέκνα ἀγροτῶν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ ΟΓΑ, ἐφ' ὅσον φοιτοῦν ταῦτα εἰς ἱατρικὰς Σχολὰς τῶν ἐν Ἑλλάδι Πανεπιστημίων καὶ μέχρι πέρατος τῶν σπουδῶν των, ἢ ἀσχοῦνται δι' ἀποκτησιν τίτλου ἱατρικῆς εἰδικότητος εἰς Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τοῦ Ν. Δ/τος 2592/1953.

Ὑπότροφοι ἀποχωροῦντες πρὸ τοῦ πέρατος τῶν σπουδῶν των ἢ τῆς ἐξειδικεύσεώς των ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἐπιστρέψουν εἰς τὸν ΟΓΑ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς χορηγηθείσης αὐτοῖς ὑποτροφίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἅτινα θὰ λάβουν τὰς ὑποτροφίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τοὺς τριακοσίους (300).

2. Οἱ περατοῦντες τὰς σπουδὰς των ἢ τὴν εἰδίκευσίν των ὑπότροφοι διορίζονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς θέσεις ἀγροτικῶν ἱατρῶν, ὑποχρεοῦνται δὲ ὅπως ὑπηρετήσωσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἐπὶ χρόνον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν καθ' ἃ διετέλεσαν ὑπότροφοι τοῦ ΟΓΑ, εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν οὐχὶ πλέον τῆς ὀκταετίας. Ἐν περιπτώσει τῆς, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως ὑπηρεσίας ὡς ἀγροτικῶν ἱατρῶν, οἰκειοθελοῦς ἀποχωρήσεως ἢ διὰ πειθαρχικοὺς λόγους ἀπολύσεως, ὑποχρεοῦνται οὗτοι, ὅπως ἐντὸς ἐξαμήνου ἐπιστρέψουν εἰς τὸν ΟΓΑ τὸς βασικοὺς μισθοὺς, ὅσοι οἱ ὑπολειπόμενοι μῆνες ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ τοῦ αὐτοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, Β. Δ/τος ὀρίζονται εἰδικώτερον :

α) Οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑφ' ἃς θὰ χορηγῶνται αἱ ὑποτροφίαι, οἱ λόγοι διακοπῆς τούτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος παρεχομένων ὑποτροφιῶν, ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ὑποτρόφων.

β) Τὸ ἐτήσιον χρηματικὸν ποσὸν ἐκάστης ὑποτροφίας.

γ) Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ παρακρατῆται κατὰ μῆνα ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀγροτικῶν ἱατρῶν, τέως ὑποτρόφων, μέχρι τῆς καλύψεως τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς χορηγηθείσης ὑποτροφίας καὶ ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὀρίσθῃ ἄνωτερον τοῦ 6% τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποδίδεται αὐτοῖς, ἐντόκως πρὸς 8%, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τ'

ἀνωτέρω ὑποχρεωτικῶν ὁρίων ὑπηρεσίας ὡς ἀγροτικῶν ἱατρῶν ἢ συμφηρίζεται πρὸς τυχόν ὀφειλομένους πρὸς τὸν ΟΓΑ μισθοὺς ἐν περιπτώσει οἰκειοθελοῦς ἀποχωρήσεως.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω χρονικῶν ὁρίων ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς ἀγροτικοῦ ἱατροῦ, τὸ παρακρατηθὲν ποσὸν ἀποδίδεται κατὰ σειρὰν εἰς τὴν ἢ τὸν σύζυγον, ἐν ἑλλείψει τούτων εἰς τὰ τέκνα καὶ ἐν ἑλλείψει καὶ τούτων εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ

δ) πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. 4169/1961 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Εἰς ἕκαστον Δῆμον καὶ Κοινότητα τηροῦνται μητρώα τῶν ἡσφαλισμένων, ἅτινα καταρτίζονται, ἐνημεροῦνται καὶ ἀντικαθίστανται κατὰ τὰ διὰ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα. Οἱ Δήμαρχοι, οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καὶ οἱ Ληξιαρχοὶ ὑποχρεοῦνται, ὅπως παρέχουν εἰς τὸν ΟΓΑ στοιχεῖα περὶ τῶν δημοτῶν των τῶν ἀποκτησάντων ἢ ἀπολεσάντων τὴν ιδιότητα τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς τὸν ΟΓΑ, ὡς κατὰ περὶ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς αὐτῶν καταστάσεως, ὡς διὰ τοῦ Κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὀρισθῆσεται».

2. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. Δ/τος 4575/1966 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἐν περιπτώσει μελλοντικῶν αὐξήσεων, κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν νόμιμον διαδικασίαν, τῶν γενικῶν κατωτάτων ὁρίων μισθῶν τῶν ἀρρένων ιδιωτικῶν ὑπαλλήλων, οἱ βασικοὶ μισθοὶ τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξακολουθεῖ πάντως διεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 16 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ἐκδιδομένων Κανονισμῶν, προσαυξάνονται ὑποχρεωτικῶς κατὰ ποσοστὸν ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΟΓΑ, κατόπιν γνώμης, προκαλουμένης ὑπὸ τούτου, τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ, μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι ἄνωτερον τοῦ μέσου ποσοστοῦ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀρρένων ιδιωτικῶν ὑπαλλήλων, οὐδὲ κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ποσοστοῦ τούτου».

3. Κυροῦνται καὶ ἀποκοῦν ἰσχὺν Νόμου ἀπὸ τοῦ ὀριζομένου ἐν ἐκάστη χρόνου ἰσχύος τῆς αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΟΓΑ.

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 510 τῆς 9ης Νοεμβρίου 1966 ἔχουσα οὕτω :

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ὑπ' ἀριθ. 510/9.11.1966

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Νόμου 4169/1961.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 15 παραγρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 (ΦΕΚ 227/Α/5.11.1966).

3. Τὰς ἀπὸ 22.4.1964 (ΦΕΚ 145 Β/23.4.1964) καὶ ἀπὸ 14.12.1965 (ΦΕΚ 862 Β/28.12.1965) Ἐθνικὰς Γενικὰς Συλλογικὰς Συμβάσεις Ἑργασίας.

4. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 24/5.11.1966 ὑπηρεσιακὸν σημείωμα τῆς Ὑπηρεσίας ΣΤ' Μελετῶν καὶ Ὁργάνωσεως, ἀποφασίζομεν :

Ὅπως τὸ χορηγηθὲν, βάσει τῆς ὡς ἄνω ἀπὸ 14.12.1965 Ἐθνικῆς Γενικῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἑργασίας, ἐκ δέκα ὀκτὼ καὶ ἐξήκοντα ὀκτὼ ἑκατοστῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (18,68) μέσον ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν κατωτάτων ὁρίων

μισθών των άρρένων ιδιωτικών υπαλλήλων, χορηγηθῇ, από τῆς 5ης Νοεμβρίου 1966, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ ὡς ἄνω Ν.Δ. 4575/1966, εἰς τὸ πάσης φύσεως καὶ νομικῆς καταστάσεως προσωπικὸν τοῦ ΟΓΑ, προσαυξανόμενων τῶν βασικῶν μισθῶν τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ κατὰ τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν.

Ἡ Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐντέλλεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ὁ Διοικητὴς
ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ

β) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 200 τῆς 8ης Μαΐου 1968 ἔχουσα οὕτω:
ΑΠΟΦΑΣΙΣ ὑπ' ἀριθ. 200/8.5.1968

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Νόμου 4169/1961.
2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966.
3. Τὴν ἀπὸ 14.12.1965 (ΦΕΚ 862/Β/28.12.1965), Ἑθνικὴν Γενικὴν συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1/1968 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. Ἀθηνῶν καὶ
4. Τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1968 ὑπηρεσιακὸν σημείωμα τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὁργανώσεως, ἀποφασίζομεν:

Ὅπως τὸ χορηγηθέν, βάσει τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1/1968 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. Ἀθηνῶν, ἐκ δώδεκα καὶ ἐξήκοντα ὀκτὼ ἑκατοστῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12,68) μέσον ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν κατωτάτων ὀρίων μισθῶν τῶν ἀρρένων ιδιωτικῶν υπαλλήλων, χορηγηθῇ, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, εἰς τὸ πάσης φύσεως καὶ νομικῆς καταστάσεως προσωπικὸν τοῦ ΟΓΑ, προσαυξανόμενων τῶν βασικῶν μισθῶν τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ κατὰ τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν (12,68%).

Ὁ Κλάδος Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐντέλλεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ὁ Διοικητὴς
ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ

γ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 723 τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1970 ἔχουσα οὕτω:

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ὑπ' ἀριθ. 723/8.9.1970

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ —

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν. 4169/1961.
2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966 καὶ
3. Τὰς ὑπ' ἀριθ. 15665/637/5.2.1968 καὶ 53013/1687/3.6.1970 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, δι' ὧν ἐκηρύχθησαν ἐκτελεσταὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1/1968 καὶ 13/1970 ἀντιστοίχως ἀποφάσεις τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. Ἀθηνῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 117/Θ/7.9.1970 Ἐκθεσιν τῆς ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ὁργανώσεως τοῦ ΟΓΑ, προκρίνοντες δὲ τὸν ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐκθέσει ἀναφερόμενον (πίναξ σελ. 33) 4ον τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ χορηγηθέντος μέσου ποσοστοῦ αὐξήσεως τῶν κατωτάτων ὀρίων μισθῶν τῶν ἀρρένων ιδιωτικῶν υπαλλήλων, διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ ἀναφερόμενους λόγους, ἀποφασίζομεν:

Ὅπως τὸ χορηγηθέν, βάσει τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 13/1970 ἀποφάσεως τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ. Ἀθηνῶν, ἐκ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%), διὰ τὸ ἀπὸ 19.4.1969 μέχρις 28.2.1970 χρονικὸν διάστημα, καὶ ἀνελθόν, συμφώνως τῇ ἐν τῷ αἰτιολογικῷ Ἐκθέσει, ἐν συνόλῳ εἰς ἕξ καὶ ἐνενηκόντα ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6,98%) διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαρτίου καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα, μέσον ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν κατωτάτων ὀρίων μισθῶν τῶν ἀρρένων ιδιωτικῶν υπαλλήλων, χορηγηθῇ εἰς τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν τοῦ ΟΓΑ, προσαυξανόμενων τῶν βασικῶν μισθῶν αὐτοῦ κατὰ ποσοστὸν 5% ἀπὸ 19.4.1969 μέχρις 28.2.1970, αὐξανόμενον εἰς 6,98% ἀπὸ 1.3.1970 καὶ ἐφεξῆς.

Ὁ Κλάδος Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐντέλλεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ὁ Διοικητὴς
ΧΡ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

4. Ἀπαιτήσεις τοῦ πάσης φύσεως καὶ νομικῆς καταστάσεως προσωπικοῦ τοῦ ΟΓΑ διὰ συμπληρωματικὰς ἀποδοχὰς ἢ ἀποζημιώσιν αὐτοῦ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν.Δ./τος 4575/1966 «περὶ καταργήσεως τῆς ἀμέσου ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4169/1961 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθησαν περὶ αὐτῶν ἀμετάκλητοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις, κηρύσσονται παραγεγραμμέναι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, αἱ δὲ τυχόν περὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων ἐκκρεμεῖς δίκαι εἰς οἰονδήποτε στάδιον καὶ ἂν εὐρίσκωνται καταργοῦνται αὐτοδικαίως.

5. Ἡ καταβλητέα ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς προσφέροντας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ὁργανισμόν Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων μὴ ὑπὸν ἡλλήλους τούτου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΟΓΑ. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, λαμβανομένων μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ, δύναται νὰ διατίθεται κατ' ἔτος ποσὸν μέχρι ποσοστοῦ ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ Ν.Δ./τος 4575/1966 ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ εἰσφορᾶς, εἰς τοὺς Ἀνταποκριτὰς τοῦ ΟΓΑ διὰ τὴν πρόσθετον ἐργασίαν τούτων, τῆς παρακολουθήσεως τῆς διακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἡ καταβαλλομένη εἰς ἕκαστον Ἀνταποκριτὴν ἀποζημιώσις εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀποδόσεως τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα εἰς ἣν ὑπηρετεῖ καὶ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΓΑ δυνάμενον τούτου νὰ ὀρίξη ἀνώτατον ὄριον καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως εἰς ἕκαστον τῶν δικαιούχων.

6. Αἱ ὑπὸ τοῦ στοιχείου γ' τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Κανονισμοῦ «Καταστάσεως Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὁργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων» προβλεπόμεναι θέσεις τοῦ Κλάδου Γεωπόνων ἐπὶ βαθμοῖς Α7 - Α4 αὐξάνονται κατὰ δέκα πέντε (15). Αἱ οὕτω συνιστώμεναι θέσεις πληροῦνται ὑπὸ γεωπόνων, οἵτινες τοποθετοῦνται εἰς ἐπαρχιακὰ κέντρα κατὰ τὰ διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι καὶ τοποθετούμενοι γεωπόνοι θὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διενέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ ζημιῶν εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν (ἐκτιμήσεων, ἐπανεκτιμήσεων, διαιτησιῶν), ἐπιστημάνσεως τοιούτων ζημιῶν καὶ παρακολουθήσεως τῆς πορείας καὶ ἐξελίξεως τῶν καλλιεργειῶν.

7. Διὰ τοὺς καταλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας κατὰ τὸ ἔτος 1973, ἡ ἡλικία αὐτῶν, διὰ τὴν συμφώνως τῇ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 4169/61 αὐξήσιν ἢ μείωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, ἀποδεικνύεται κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος σχετικὰς διατάξεις.

8. "Ὅπου εἰς τὴν περὶ ΟΓΑ Νομοθεσίαν ἀναφέρονται αἱ φράσεις «ἀσφαλιστικὸς φορεὺς» ἢ «φορεὺς κοινωνικῆς ἀσφάλισεως» νοοῦνται, ἀδιαφόρως ἐὰν πρόκειται περὶ ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν, οἱ Ὁργανισμοὶ καὶ τὰ Ταμεῖα κοινωνικῆς ἀσφάλισεως, οἱ Ὁργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸ Δημόσιον ὥς καὶ οἱ ἐργοδότες οἱ παρέχοντες ἀσφάλισιν εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Κωδικοποίησις διατάξεων περὶ Γεωργικῶν
Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Διὰ Βασ. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐπιτρέπεται ἡ κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν κειμένων περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ περὶ Ο.Γ.Α. διατάξεων, ὥς τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπιτροπόμενης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ὥς καὶ τῆς ἀπαλείψεως τῶν ρητῶς κατηργημένων διατάξεων.

Ἄρθρον 20.

Ἐναρξίς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1973, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ἐν αὐταῖς ὀρίζεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαΐου 1973

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΦΑΙΔ.
ΑΝΝΙΝΟΣ - ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΤ-
ΔΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΒΑΣ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἔτησίᾳ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	400
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	700
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ..	»	1.500
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	3.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλεβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογεῖν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20
2. » » » Β'	»	20
3. » » » Γ'	»	15
4. » » » Δ'	»	35
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15
6. » » Παράρτημα	»	10
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	75
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	175

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 5, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστον φύλλον προσυφάνεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 γυγαστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διὰλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67 Δραχ. | 500 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967 » | 500 |

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίας ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱμακτικῶν ὁδῶν ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλεβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεως ἐν τῇ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ἀρτίζεται εἰς 5 %.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποθεκτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπου, μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Υπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ θύονται ὑ' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεως ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις ἐν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ἐπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΒΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΒΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἑξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλονται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ